

यस् तरिष्यति, पश्चाच् च सो ऽस्या भर्ता भविष्यति,
 गतिः शक्या परिहृतुं न क्त्वा अद्भुतविधेर विधेः । 267
 इति सेनापती राज्ञा समादिष्टो दिने दिने
 वारक्रमेण गेहेभ्यो नयत्य् एव नरान् इह । 268
 एवं च तत्र घातानि क्षयं नरशतान्य् अपि,
 मम च 'अकृतपुण्याया एकः पुत्रो ऽत्र वर्तते । 269
 तस्य वारो ऽद्य संप्राप्तस् तत्र गन्तुं विपत्तये,
 तदभावे मया कार्यं प्रातरू अग्निप्रवेशनं । 270
 तज् जीवन्ती स्वहस्तेन तुभ्यं गुणवते गृहं
 ददामि सर्वं, येन स्यां न पुनरू दुःखभागिनी । 271
 एवम् उक्तवतीं धीरस् ताम् अवादीद् विदूषकः,
 यद्य् एवम् अम्ब, तर्हि त्वं मा स्म विल्लवतां कृथाः । 272
 अहं तत्र 'अद्य गहामि, जीवत् एकसुतस् तव,
 किम् एनं घातयामि 'इति कृपा ते मयि मा च भूत् । 273
 सिद्धियोगाद् धि न 'अस्त्य् एव भयं तत्र गतस्य मे,
 एवं विदूषकेन उक्ता ब्राह्मणी सा जगाद तं । 274
 तर्हि पुण्यैरू मम 'आयातः कोऽपि देवो भवान् इह,
 तत् प्राणान् देहि नः पुत्र, कुशलं च तव 'आत्मनि । 275
 एवं तथा सो ऽनुमतः सायं राजसुतागृहं
 सेनापतिनियुक्तेन किङ्करेण समं ययौ । 276